

حرف اول

خيال باطل

همه ما به جایی و به آدمهایی که با آن‌ها زندگی می‌کنیم دل بسته‌ایم و بیش از آنکه فکر کنیم ما به آن‌ها نیازمندیم، تصور می‌کنیم آنان به ما نیاز دارند. در ذهنمان این معنی را دور می‌زنیم که اگر نباشیم و از میان آنان برویم، چه‌ها خواهد شد! یادمان باشد هر قدر هم آدم مهمی باشیم، باز هم دیگران (فرزندان، دوستان و همکاران) خیلی سریع بی‌ما بودن را می‌آموزند و به شرایط جدید عادت می‌کنند. بی‌جهت خودمان را گنده و بزرگ نپنداشیم. خیالی باطل است این‌که بعد از ما چه می‌شود و چه آسیب‌هایی متوجه دیگران می‌شود و آنان چه فرصت‌ها و نعمت‌هایی را از دست می‌دهند! ۶۷ میلیارد نفر مثل من و تو آمدند و رفتند. خیلی هنر کنیم، نزدیکان فقط گاهی ما را یاد کنند.

بیاییم به اندیشه‌هایمان کمال بخشیده و رفتارها و خاطره‌های نیک به یادگار بگذاریم و ارشیه‌های ما صدقه جاریه ما باشند.

